

opusdei.org

Rozważania: czwartek 3 tygodnia Wielkanocy

Rozważanie na czwartek 3 tygodnia wielkanocnego.
Proponowane tematy to: Bóg Ojciec pociąga nas do Jezusa;
prosić o chleb życia;
Eucharystia napełnia nas nadzieją.

14-04-2021

- Bóg Ojciec pociąga nas do Jezusa;
- Prosić o chleb życia;

- Eucharystia napełnia nas nadzieją.
-

KIEDY PAN JEZUS ogłosił w synagodze w Kafarnaum, że On sam jest chlebem życia, jego słuchacze, ze zrozumiałą ludzką logiką, pytali się nawzajem: «Czyż to nie jest Jezus, syn Józefa, którego ojca i matkę my znamy? Jakżeż może On teraz mówić: "Z nieba zstąpiłem"» (J 6, 42). Pan Jezus natychmiast zareagował i wyjaśnił: «Nikt nie może przyjść do Mnie, jeżeli go nie pociągnie Ojciec, który Mnie posłał» (J 6, 44).

Ten fragment Ewangelii wprowadza nas «w dynamikę wiary, która jest relacją: relacją między osobą ludzką a Osobą Jezusa, gdzie decydującą rolę odgrywa Ojciec, i naturalnie także Duch Święty – który tu pozostaje w domyśle. Nie wystarczy spotkać

Jezusa, aby w Niego uwierzyć, nie wystarczy czytać Biblię, Ewangelię, chociaż jest to bardzo ważne; ale nie wystarcza, nie wystarcza nawet być świadkiem cudu. Wiele osób było w bliskim kontakcie z Jezusem i nie uwierzyło mu, co więcej wzgardziło nim i skazało. A ja się zastanawiam, dlaczego tak się dzieje? Czy nie zostali pociągnięci przez Ojca? Nie stało się tak, ponieważ ich serce było zamknięte na działanie Ducha Bożego. A jeśli masz serce zamknięte, to wiara nie wkracza. Bóg Ojciec zawsze pociąga nas do Jezusa, a od nas zależy, czy otworzymy serce na Pana, czy też zamkniemy je»^[1].

Także nas Ojciec prowadzi do swojego Syna, abyśmy uczyli się od Niego i oddali mu najwyższą cześć. To zadanie wymaga od nas starania się, abyśmy zawsze byli blisko Pana Jezusa, pozwalali się Mu prowadzić, abyśmy byli jego uczniami.«Wiara, która jest podobna do ziarna

rzuczonego w głębię serca, kiełkuje, kiedy pozwolimy się „pociągnąć” przez Ojca do Jezusa i „idziemy ku Niemu” z otwartą duszą, z otwartym sercem, bez przesądów; wtedy rozpoznamy w Jego obliczu Oblicze Boga i w Jego słowach Słowo Boże»^[2].

PATRZEĆ NA BOGA, stale kontemplować Go w ciągu dnia, nie jest czymś niemożliwym. Wręcz przeciwnie, jest obietnicą, którą dzięki Panu Jezusowi możemy osiągnąć na wiele sposobów. Ten sam Bóg, który umieścił w naszych sercach pragnienie nieskończoności, pozostał w Eucharystii, aby zawsze być pośród nas. W Chrystusie obecnym w Eucharystii zostają najlepiej zaspokojone nasze pragnienia wiecznej miłości. Możemy rozmawiać z Nim na modlitwie, nawiedzać Go w

tabernakulum, słuchać Jego słów w Ewangelii. Pan Jezus stanie się stopniowo naszym najlepszym przyjacielem i będziemy mogli prosić Ojca o jakąkolwiek rzecz w Jego imię: «Jeśli prosimy w imię Jezusa Chrystusa, Ojciec udzieli nam tego, bądźcie pewni. Modlitwa zawsze była tym sekretem, potężną bronią (...). Modlitwa jest podstawą naszego pokoju»^[3].

W tej zachęcie do prośby, Pan Jezus nauczył nas prosić przede wszystkim o «chleb życia», o ten pokarm wieczności. «Ojcowie wasi jedli manę na pustyni i pomarli» (J 6, 49), mówi Chrystus, porównując *chleb życia* z pokarmem, który Bóg posłał dzięki wstawiennictwu Mojżesza. Zwraca uwagę na to, że tamten pokarm był przemijający, a Eucharystia jest chlebem wiecznym; nie chodzi o zwykłe wspomnienie, ale o pamiątkę w najgłębszym sensie, urzeczywistnienie, jak wyrażają to

wszystkie modlitwy eucharystyczne i niektóre hymny: *O memoriale mortis Domini! Panis vivus, vitam praestans homini!*^[4]; Tyś pamiętką śmierci i Chleb żywy sam. Eucharystia nie odnosi się jedynie do przeszłości, ale do terażniejszości i do przyszłości. Nasza droga na ziemi jest pielgrzymowaniem od Eucharystii do Eucharystii aż do ostatecznego uczestnictwa w uczcie niebieskiej. «Za każdym razem, gdy Kościół celebrował Eucharystię, przypomina sobie tę obietnicę, a jego wzrok kieruje się do Tego, "Który przychodzi" (Ap 1, 4)»^[5].

«W dniach pełnych trudów i problemów, ale także w tych dniach odpoczynku i wytchnienia, Pan Bóg zaprasza nas byśmy mimo konieczności troski o chleb powszedni, byli pełni sił. Że jeszcze bardziej konieczne jest wzrastanie w relacji z Bogiem, wzmacnianie naszej wiary w Tego, który jest "chlebem

życia”, który zaspokaja nasze pragnienie prawdy i miłości»^[6].

PAN JEZUS OBIECUJE NAM boski pokarm, który będzie zawsze do naszej dyspozycji, w taki sposób, że «kto go spożywa, nie umrze» (J 6, 50). Z tą przepustką możemy ufać, że jeśli jesteśmy wierni, nasze powołanie do życia wiecznego stanie się rzeczywistością. W ten sposób Bóg napełnia nas nadzieją, «cnotą teologalną, dzięki której z trwałą ufnością pragniemy i oczekujemy od Boga życia wiecznego, pokładając naszą ufność w obietnicach Chrystusa i na pomocy łaski Ducha Świętego, ażeby na nie zasłużyć i wytrwać do końca życia ziemskiego»^[7].

Pan Jezus kończy swoje nauczanie w synagodze powtarzając kluczowe

przesłanie całej mowy: «Ja jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki. Chlebem, który Ja dam, jest moje ciało za życie świata» (J 6, 51). Pan przyrzeka coś, co jest nie do pomyślenia: uczestnictwo w Jego własnym życiu, przez całą wieczność. Ta nadzieja, chociaż znajduje swoją pełnię w niebie, rozświeśla nasze kroki tu na ziemi. Ta nadzieja «mówi nam także, że nasze codzienne zajęcia mają głębszy sens, niż to co widzimy bezpośrednio. Jak mówił św. Josemaría, jeśli przeżywamy je z miłości do Boga i innych ludzi, nabywają one *perspektywy wieczności*»^[8].

Wszystko to napełnia nas optymizmem. Jesteśmy świadomi, że Bóg zawsze jest obok nas. Radość chrześcijańska opiera się na Bożej obietnicy, że zawsze będziemy żyć wraz z Nim. Z tego powodu tradycja

nazywa Eucharystię «zadatkem przyszłej chwały»: ponieważ umacnia nas w pielgrzymowaniu w naszym ziemskim życiu i sprawia, że pragniemy życia wiecznego, łącząc się z Chrystusem, Najświętszą Maryją Panną i wszystkimi świętymi^[9].

---

[1] Franciszek, *Anioł Pański*, 9 sierpnia 2015 r.

[2] *Ibidem*.

[3] Św. Josemaría, *List z 14 lutego 1944 r.*, nr 18.

[4] Hymn *Adoro Te devote*.

[5] *Katechizm Kościoła Katolickiego*, nr 1403.

[6] Benedykt XVI, *Anioł Pański*, 5 sierpnia 2012 r.

[7] *Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego*, nr 387.

[8] Fernando Ocáriz, *Słowo od Prałata*, 4 listopada 2018 r.

[9] *Por. Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego*, nr 294.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-czwartek-3-tygodnia-wielkanocnego/> (04-04-2025)